

HAD.

Brněnský román
od
JOSEFA MERHAUTA.

"To je moje starost!"
"Aha! Tabat se chceš s tím skrčkem! Zbláznila jsi se? Co z toho bude... Jak to s ním myslíš... Jak to uděláš? Takhle si ho budeš namlouvat?"

"Dejte mi svatý pokoj všichni!" zvolala Karolina celá se chvěv. Bleda, nejsouce sebe mocna.
"No, když chceš! Ale jsi blázen!" odsekla paní Majznerová. Karolina učinila několik kroků, vešla do kuchyně panimámy zemjačácky a rychle bouchla za sebou dveře.

Paní Majznerová chvíli stála na pavlači nevěduce, co si má počít. Pak popošla kousek k těm dveřím a dívala se oknem nedostatečně zastřeným do pokoje. Viděla tam, jak nějaká žena, na kosť vyhublá, ležela na posteli. Jiná u ní seděla a modlila se z velkých knížek. Teď tam vcházela z kuchyně Karolina, sundávala šátek, sedla si ke stolu, hlavu složila do dlaní... a tak dlouho nehybně trvala.

"Blázen!" šeptala paní Majznerová a více lítostí než zlosti zakousla zuby do masitých rtů.
"Druhého konce pavlače někdo přicházel. Vrzalo to a šramotilo."

Paní Majznerová rychle odskočila od okna a šourala se dolů se schodů.

"Hloupá holka! Jak to všechno skončí!" šeptala si cestou a sama uctila hrot jakési výčitky, že není v této věci bez viny...

"Co říkáš?" ptal se nedočkavě Král, když paní Majznerová se vrátila.

Čekal na ni velice dychtivě. — Studenti zvali ho mezi sebe, doufajíc, že otevře kapsu. Avšak Král seděl v kuchyni jako zařezaný a sotva se usmál. Nevšímal si také na to, že zatím také...
"Nedá nic!" řekla úsečně panimáma stahující si vlák s ramen.

"Proč?"

"Nechce s vámi nic mít. Je náká nazlobená!" vysvětlovala paní Majznerová.

"A co je jí? Co pořád chce? Fífídlo!" zlobil se Král. "Myslí si pořád, že pro ni přinde náké barón!" dodal ještě a praštil doutníkem, který špatně hořel, ke kamnům.

"Milé brachu — co pak barón! To ona má jiného!" rozesmála se paní Majznerová.

"To netrůfám," odporoval opět Král.

"No — Rádli — to není nic?" smála se paní Majznerová.

"Déte pokoj! Taková žaba..."

"Co pak žaba! Co pak vy víte. Ale já vím!" našeptávala mu panimáma. "Včil večer spolu chodili. Měli rande. On si ju tam dal na kvartýr. Lina má za uši — Rádli je hlupec... vezme si ju — i tak... To si dobře nalíčila!"

"By by byl táta — sakryš!" zasmál se vtekle Král. V tu chvíli měl smysl jen pro Karolininy peníze. Namísal se totiž, které večera a dnes rozházel. V této hltavé žádostivosti peněz pozapomínal i na to, že by to vlastně bylo jen vypínáním jeho plánu, kdyby se to s Rádlem povedlo. Myslí jen na to, že Rádli by shrábl její peníze. To budilo jeho závist a zvyšovalo jeho lačnost po tom, aby sportovní knížky Karolininy dly mu do rukou.

"Já ji nadrobím!" řekl, lusknul ty, nad uchem se poškrábal,

kníry nakroutil a vešel s jistým nímyslem do pokoje studentů.

"Sláva! Na zdar! Prosit! At žije!" křičeli mladí lidé a usadili Krále mezi sebe.

Pan Johan zatřáskal na stůl. "Pivo, muť!" zakřikl a tak, jak byl, s kloubkem v týle, v kocihu, natáhl se na židli.

"Pivo chceš!" řekla v kuchyni panimáma Poldě, která se právě odněkud vracela dítě nesoucí v náručí.

"Dal peníze?" hučela Poldě. "Jdu tam pro ně," řekla panimáma a vešla do pokoje. Přinesla odtamtud zlatník a dala ho Poldě.

"Tak — ten si nechám!" pravilo děvče a strčilo peněz do kapsy...

"Co děláš? Co nejdeš pro pivo?" divila se paní Majznerová.

"Na děcko nedá nic, ale na pivo má... Zlatník je můj!" řekla pevně Poldě ukládající spící dítě do postele.

"Tak co je? Kdo šel pro ten ehlast?" zakřikl Král mezi dveře.

"Dejte peníze!" hučela Poldě, nedívajíc se na něho.

"Renáčák jsem dal."

"Ten je můj."

"Co tvůj?"

"Na děcko. Beztak nic nedáš!" odbývala ho Poldě.

"Sakryš! Nežlob mne! Dej sem renáčák! Jdi pro pivo!"

"Nedám! Nepůjdu! Dej jiný!"

"Je to můj poslední!"

"Tak nemusíš pít!"

"Bezdio! Dej sem renáčák!"

Zlost jím lomcovala. Karolinin vzor, nezdařený útok na její peníze a k tomu ještě odpor této ženy rozlil mu žluč do všech žil. Přiskočil k Poldě, ehytil ji za krk a jak byla skloněna k dítěti nad postel, přimáčkl jí hlavu do peřin.

"Uakrtíš mě, zloději! Zamáčkneš dítě!" zakřikla Poldě zadržlým hlasem. A jakousi kocičí silou zaryla se mu nehty obou svých rukou do tváře.

"Donvetri!" zařval Král, pustil ji a schlíplý, zuby vztekem i bolestí zarýváje do psakův odskočil do pokoje. Krev mu prýštila z tváře, rozdrápaných, zohyděných patrnými známkami Poldiných nehtů. Ta krev ho dráždila, rozpalovala a podněcovala ještě víc... nejčernější kout v jeho srdci se oživil mocným chtěním, aby svůj vztek si na někom vyžil, aby učinil něco hodně zlého.

Vytíraje si bílým šátkem krev z tváře sedl si lhostejně na divan a dělal, jakoby se nic nebylo přihodilo.

"Tak, náš pan Rádli se bude ženit!" řekl najednou a oči jeho se rozesmály.

"Ženit! Ženit! Sláva!" zavolali studenti a brnili se k Rádličkovi. Ten se rděl a nic neřikal.

"Tak přeci z toho něco bude!" zasmál se Vácha.

"Ale vybral si, že ne?" poznámenal koršavě Král.

"No — feš je!" řekl Vácha.

"A veselá," dodal Král.

"Vy ji znáte — to věřím! — Která přijde k vám do služby, ta je každá povedená," pokračoval Vácha.

"Jak pak ne! A takovou jsem ešce u nás neměl, jako byla Lina..."

A teď řekl Král něco tak škaredého, že Rádli, jemuž při celé této rozmluvě mráz a horko střídavě probíhalo tělem, vstal a bledý, hlasem, který se mu hněvem roztrásl, zavolał:

"To není pravda! To je lež!"

Král se hlučně zasmál.

"To je lež! No, dobře! Já vím svoje a vy také. Nechme si každý, co víme!"

"Ale vy nevíte nic! To je velká lež!" odporoval Rádli.

"Lež sem, lež tam! Ale dostala vás, ta vás nabrala..." posmíval se pan Johan.

"Lháři!" zakřikl Rádli a praštil knižkou o stůl.

"Nechte ho!" konejšila ho panimáma, hlukem přivolaná do světnice. "Co si každý udělá, to má."

A táhla Krále ven.

"Dobrý chutnání, chlapečku!" žvanil pan Johan, a opeř se o prsa panimámina dal se jí tlačit do kuchyně.

Bylo pozdě večer, ale Rádli neměl doma stání. Ústěpy studentův a pomluva Králova pájily ho v celém těle. Konečně po půl hodině vzal kloubok a šel ven. V kuchyni byla Poldě samotná s dítětem. Chorobný dětský pláč zalehl tam Rádlovi do uší. A hlučel, rozléval se mu v hlavě celou cestou.

Šel Jesuitkou ulicí dolů ke Kolišti. V kasárnách troubili čepobití. Táhlý zvuk trubky třepetal se mezi zdmi staré klášterní budovy, třátl se a nesouladně lálal, kdykoli některý ze dvou trubačů se o poznání v tempu o pozdil a když proudy různých tónů ve vzduchu na sebe narážily.

Tyto třísténé, rozvrásklé tóny zapadaly v ticho ulice sněhem zasypané a při každém z nich bylo tak, jakoby v hustém vzduchu něco se roztrhlo, rozdříplo a třepilo.

Rádlovi pokaždé při tom zaštipalo v hlavě. Až tam pocítil notnou fyzickou bolest. Celá motanice těžkých myšlének se mu tam válela a propletala. Byl tak apitomělý, že každý smyslový dojem, který vnímal, mimoděk se mu zarýpával do mozku, tkvěl tam a chorobně se rozléval. Tak se stalo, že jednu chvíli se mu zdálo, co ho tam bolí, že je ten zalehlý dětský pláč a potom ta vriskavá hudba... a teprve, když už byl na Kolišti a čepobití jen z daleka smutně k němu doléhalo, mohl si ulevit polohlasným zavoláním:

"Je to pravda, co pravil? Byla by taková?"

Říkal tak sám k sobě, zastavil

se uprostřed aleje, hlavu sklonil a sepjaté ruce přitiskl pod bradu.

"To není možná! Lhal! Lhal!" pravil si hned na to, čepici si přitiskl víc na hlavu, ruce strčil do kapes a šel dál. Vyšel do prostřední aleje Koliště. Ale ta trocha světla, jež tu byla, ho zarazila. Vrátil se zpět do tmavých cestiček parku a zamířil k Josefovnu. Odtud potom dal se ulicí nad Ponávku ke třídě Františka Josefa.

V úzké uličce bylo příšerné pušto. Šel tu sám a sám. Vlekl se prostředkem, zapadal do sněhu a těžce dýchal. Bylo tu plno vyčnívajících rohův a tmavých koutů. V jednom z nich, nedaleko domku, k jehož dveřím se z ulice schází po několika schodech do prohloubené země, někdo čekal. Tmavá postava se tam vynořila a odrážela se v zasněženém okolí jako strašidelná silhoueta.

Rádli se zděsil. Báł se tam podívat a zrychlil kroky. Hekání se tam opět ozývalo. Zdálo se, že ten sešlý člověk tam někde zabloudil z blízké kofaliny, že nemohl dál a zapadal do sněhu. — Rádli se zastavil a obrátil.

"Sejpní, potvoro! Tys mi dala! Ztracené život!" zakřikl ten člověk bílobolivě. Upadl. Bylo to zcela patrné: padl obličejem k zemi a otevřená ústa zachlemtávala se mu do sněhu. A zase se opíral o ruce, na čtyřech stál jako zvíře, hlavou házel, plival a škaredě křel.

(Pokračování)

Bolest na prsou.

Jednou z nejvýstražnějších známek při kašli nebo nastuzení jest prudká bolest na prsou, jež často má za následek nebezpečné poškození plic. Varujte se tohoto nebezpečnosti; užívejte Severův Balsám pro plice. Tento lékařský výrobek doporučuje jeho 25-leté úspěšné působení. Stal se pravidelným domácím lékem proti kašli, nastuzení, chraptivosti, bolavému hrtanu, obtížnému dýchání, bolestem na prsou, zánětu průdušnic, záškrtu, zápalu plic a proti plísním nemocem všeho druhu. Nezapínejte si s tímto nastuzením. Opatřte si ihned spolehlivý Severův Balsám pro plice. Nepřijímejte žádné nápodobeniny. Cena 25c a 50c ve všech lékárnách. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Knihovna Česko-Amerických Autorů \$1.00 na rok.

KRAJANĚ POZOR!

Bohaté rolnické pozemky ve vých. Kansasu v okresích Marion, Butler, Dickinson a McPherson mám na prodej, krásné zařízené farmy i pozemky nevzdělané, v ceně od \$30 do \$65 akr. Korna jest královnou vých. Kansasu, pšenice, oves, ječmen, žito, vojčůška a veškeré traviny, vše vydává bohatou ženi. Mírné podnebí, dostatek deště, poloha mírně vlnitá, hluboká černá ornice. Velká česká osada je již zde. Pište si hned o podrobnosti na

V. J. BOSE,

Marion, Kansas.

Real Estate and Loans.

JEWELL SEMENA A STROMY
Jsou sázeny od 1868. Nejlepší výběr, otužilých zásoob ve Spoj. St. Pět katalogů. The Jewell Nurseries, Box 27 LAKE CITY, MINN.

Z dobrého semene, dobrá sklizeň.

Chcete-li semena nejlepš, za ceny mírné a máli holnou svou sejte semena naše. Ve své obrázkový katalog kde psámy jsou semena travní, jetelů, vojčůky, brambory, obilí k seti, krmná řepa, korná, vikev, senilny, květin, léčivé byliny, řiže, stromky české kory atd., posleme úplné zdarma každému. Je třeba pouze napsat na požadovný listek: Pošlete mi Va český katalog, oznámku jsem šeti v "Pokroku Západu" a pošlat na adresu:

De GIORGI BROTHERS,
81 Dearborn Ave. CHICAGO ILL.

Pi. Rosie Kretschmer ranhojička

a vyrábětelka proslulé

české kořeně a bylinné masti 3 druhy

Jest výborným prostředkem proti otravě krve, dále léčí kostičer, revmatism, čeravé nebo zastaralé rány, oční neduhy, vyrážky, lišej atd. Tyto masti vyléčily sta trpících a pro svoji spolehlivou léčivost nemají sobě rovných. Navštivte ji osobně nebo dopište, udáje popis své choroby.

Krabíčka (5 unci) 50c.

Na venek poštou 55c.

Adresujte: **MRS. ROSIE KRETSCHMER,**
16m3 1942 So. 16th St., Omaha, Neb.

KORBEL'S CALIFORNIA WINES

Naše krajany

dovolujeme si upozorniti na naše PRAVÁ PŘÍRODNÍ VÍNA, jakož i na naše výtečné HROZNOVÉ BRANDY A SLIVOVICI, KORBEL'S SEC, šumící víno jest vyráběno po francouzském způsobu, (kvácené v lahvičích) a vyrovná se těm nejvyšším importovaným šampaňským vínům. — Lékaři je vše odporučují nemocným a slabým.

Zádejte rozhodně o KORBELOVA VÍNA a nemá-li jich Váš hostinák na skladě, objednejte přímo u nás.

F. KORBEL & BROS. Inc.,
684-686 záp. 12tá ul., Chicago, Ill.